

Høringssvar til forslag om innfasing Mo oppvekstsenter

Skoledebatt??

Vi har det siste året deltatt på en rekke møter og «dialoger» vedrørende nedleggelse av grendeskoler og nå Mo oppvekstsenter. Men hvilken dialog? Møteformen er destruktiv og lite hensiktsmessig. Vi sitter rundt bordene og skal svare på spørsmål med opplagte svar. Essensen i hva vi blir spurt om oppleves å være: «Hva kan gjøres for å bøte på negative konsekvenser ved en uunngåelig sammenslåing»? Det blir ikke satt av tilstrekkelig med tid til spørsmål, og det er tilnærmet ingen svar å få fra hverken administrasjon, eller fra de fraværende politikerne som heier frem dette vedtaket.

Negativ spiral

Ja, det er negativt og trått med denne skoledebatten. Grunntonen er nedleggelse. Bekymring. Frykt. Er det vits med slike møter, om motparten har nedleggelse som eneste alternativ?

Vi kjenner alle til negativitetens kraft. For eksempel rundt lunsjbordet, hvor alle plutselig snakker nedsettende om en person som ikke er til stede. Det er lett å kaste seg med i en negativ trend.. Inntil en reiser seg, og utbryter: «Jeg sitter ikke her og snakker negativt om en som ikke kan forsvare seg selv!» Dermed var den negative trenden brutt.

Ja, det er det denne skoledebatten er. Noen tall på et papir, noen som mener vi må legge ned, og som er med på å skape frykt, bekymring og uvisshet. Det er en negativ og destruktiv ånd over det hele.

Her må vi reise oss og si: «Dette vil vi ikke være med på!». Vi må bryte med det destruktive.

Har vi kommet lengre siden forrige runde?

Hva om vi heller hadde brukt tiden til å diskutere konstruktivt, optimistisk og kreativt?

Hvordan kan vi skape nye arbeidsplasser? Hvordan kan vi få mer penger inn i kommunekassen? Vi vet det er mange gründere i øvrebygda og ellers i Surnadal. Hva med å løfte frem disse og skape næring og positivt engasjement?

Det skjer en gradvis nedleggelse av det norske samfunnet. Skoler legges ned, bedrifter flagges ut og grendene står i fare for å tømmes for folk (bare se til Sverige). Er det dit vi vil? En nasjonal trend er ikke nødvendigvis en god trend.

Beredskap

Beredskap er gjerne et negativt ladet ord, men det trenger det ikke være. Vi må passe oss så vi ikke blir fanget i negativitet, som gjør oss handlingslammet. Likevel må vi prate om det på en god og konstruktiv måte, slik at vi opprettholder et stabilt og bærekraftig Norge. Her kommer skolene inn som en viktig bærebjelke i samfunnet.

Vi tror vi ikke har råd til å miste en eneste én. Vi har sett nedleggelse av et svært høyt antall skoler de siste årene. Dette lammer lokalsamfunn, og hemmer nyskapning og utvikling av distriktene. Beredskapen svekkes. En urolig verdenssituasjon bør tas med i betraktningen, og vi trenger robuste lokalsamfunn og institusjoner.

Det er nå vi skal reise oss i protest

Barn blir berørt ved nedleggelse av skoler. Det finnes nok fagkunnskap til å kunne belyse de uønskede effektene. Foreldre blir berørt når barnas oppvekstforhold står under press. Lærere blir berørt. Mange blir tvunget inn i uakseptable arbeidsforhold, med for høyt arbeidspress, store klasser og mye uro. Utfordringer med sykefravær, økt mobbing, dårligere resultater og stigende grad av skolevegring. Nå er det på tide at vi kollektivt reiser oss i det ganske land: Nok er nok!

Og når vi nå reiser oss i en samstemt protest i vår kommune og ber om å la grendeskolene få bestå – lytt til folket!

La oss heller gå sammen om å bryte den negative spiralen. Den samfunnsøkonomiske gevinsten er størst når noe skapes, ikke når det rives ned.

Vegard og Maria Eliassen